

Hei vanhemmat!

9.10.2006

Olen sosionomi (AMK) -opiskelija Kymenlaakson ammattikorkeakoulusta. Olen ottanut opinnäytetyöni aiheeksi kehitysvammaisten lasten saduttamisen ja Tähteenkadun koulu on suostunut yhteistyökumppaniksi. Tarkoitukseni on tehdä tutkimus aiheesta, jota ei ole vielä tutkittu. Sadutusta toki on tutkittu, mutta ei juuri kehitysvammaisilla lapsilla. Olen aiemmin kokeillut tätä menetelmää kahden kehitysvammaisen lapsen kanssa ja tulokset olivat erittäin positiivisia.

Mitä sadutus sitten oikein on? Sadutus on 1980-luvulla Suomessa kehitetty menetelmä, jossa annetaan lapselle puheenvuoro ja mahdollisuus kertoa omia ajatuksiaan aikuiselle. Sadutus luo aikuisen ja lapsen välille luottamuksellisen suhteen, jossa lapsi ja aikuinen kohtaavat toisensa tasavertaisina ja osallistuvat vastavuoroisesti yhteiseen toimintaan. Sadutusta voidaan käyttää missä vain, kenelle vain, yksin tai ryhmässä. Myös te voitte kotonanne saduttaa toisianne. Sadutuksen avulla on mahdollista kehittää kieltä ja puhetta, rikastuttaa mielikuvitusta ja persoonallisuutta, lisätä itsetuntoa ja vuorovaikutusta. Aiemmista kokemuksistani voin sanoa, että uusien juonenkäänteiden ja sanojen keksiminen lisäsi mielikuvitusta ja ääneen kerrotut omat sadut nostivat kohisten itsetuntoa, varsinkin kun niiden loputtua lapsi sai raikuvat aplodit toisilta lapsilta!

Miten sadutusta toteutetaan? Sadutettavaa, tässä tapauksessa lasta, pyydetään kertomaan satu. Kirjoittaja kirjoittaa sen muistiin sana sanalta, juuri niin kuin lapsi sen kertoo, mitään siihen lisäämättä tai siitä poistamatta. Sen jälkeen satu luetaan lapselle ääneen ja lapsi voi vielä halutessaan muuttaa sitä mieleiseensä muotoon. Satu voi jäädä vain sadutettavan ja saduttajan väliseksi tai se voidaan lapsen (ja tämän vanhempien) luvalla lukea ääneen muillekin lapsille. Oman sadun kertominen muille paitsi edistää sosiaalista vuorovaikutusta, myös lisää itsetuntoa. Se tarjoaa myös hetken rauhoittua kuuntelemaan ja kokoamaan ajatuksiaan sanoiksi. Satujen kautta voidaan käsitellä monia erilaisia asioita. Lapsi on itse sisällön tuottaja, joka luo sadun, kirjoittaja vain kirjaa sen, toimii ikään kuin ”kynänä”.

Aion itse saduttaa lapsia ja koota jokaiselle siihen osallistuvalla lapsella oman satukansion, johon kootaan kaikki kerrotut sadut. Niitä voidaan lukea sitten kotonakin. Toivoisin Teidän vanhempien auttavan minua työssäni sen verran, että Te arvioisitte ja pistäisitte merkille, jos kotona tapahtuu jotakin merkittävää. Esimerkiksi jos lapsi mainitsee koulussa tapahtuneesta sadutuksesta tai kertoo ajatuksiaan siitä, haluaa kertoa Teille satuja jne.

Toiminnan on tarkoitus alkaa syksyllä, kun koulun rutiinit ovat asettuneet aloilleen. Toimintaa on tarkoitus jatkaa aina joulukuun puoliväliin saakka, jotta sadutuksesta tulisi lapsille tuttu ja turvallinen rutiini. Lokakuun tietämissä olisi ns. väliarviointi toiminnasta, jonka avulla voisin vielä kehittää ja parantaa toimintaa jos tarvetta on. Arviointiin otan huomioon paitsi Teidän ja lasten, myös koulun opettajien ja rehtorin, ajatukset ja mielipiteet. Lopullinen arviointi tapahtuu toiminnan päätyttyä joulukuussa. Toivoisin, että täytätte alla olevan lomakkeen ja laitatte lapsenne mukana koululle. Lisätietoja opinnäytetyöstäni voi kysellä sähköpostitse.

Terveisin,

Riikka Tolvanen

Riikka.Tolvanen@student.kyamk.fi

Rastita sopivin vaihtoehto

- Lapseni saa osallistua sadutukseen Kyllä ____ Ei ____
- Koulu saa antaa tietoja opinnäytetyön tekijälle esim. lapseni vammasta, sairauksista ja hänen käyttämistään kuntoutustoimenpiteistä Kyllä ____ Ei ____
- Lapseni sadut saa julkaista koulussa ja ne saa kertoa toisille lapsille ja opettajille Kyllä ____ Ei ____
- Lapseni satuja saa julkaista opinnäytetyössä Kyllä ____ Ei ____
- Lapseni kertomassa sadussa saa näkyä
koko nimi ____ ikä ____
vain etunimi ____ sukupuoli ____
ei lainkaan nimeä ____